

Grupp 6

FCI-nummer 130

FCI-standard på engelska publicerad 2021-09-07

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2021-07-27

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2019-11-19

DREVER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

DREVER

**Ursprungsland/
hemland**

Sverige.

Användningsområde

Drivande jakthund.

FCI-klassifikation

Grupp 6, sektion 1:3, Med arbetsprov

Bakgrund/ändamål

Den tyska rasen westfalisk dachsbracke importerades till södra Sverige under 1910-talet. Det första exemplaret registrerades år 1913. Man hörde dock inte mycket om rasen före 1930-talet då man började uppmärksamma dess fördelar som rådjurshund. Allt eftersom den tidigare så fåtaliga rådjursstammen blev starkare och började förflytta sig längre upp i landet, fick fler jägare kontakt med rasens förtjänster. År 1947 gavs den svenska varianten av bracke namnet drever, emedan den höll sig två cm över den westfaliska brackens mankhöjds mått. År 1953 erkändes drever som svensk ras. Drevern anses närmast som en självklarhet för rådjursjakt men inte minst är den också en uppskattad har-, hjort- och rävhund. I allt väsentligt skall drevern vara byggd för sitt ändamål, dvs. drevjakt. Den är en hund som effektivt skall kunna arbeta i svenska marker och svenskt klimat. Rasen är en utpräglad jakthund och man hör sällan talas om den som enbart sällskapshund.

Helhetsintryck

Drever skall vara en relativt långsträckt och lågställd hund som mera präglas av styrka och robusthet än av ädelhet och snabbhet. Den skall ha god resning och väl utvecklad muskulatur samt vara rörlig. De skillnader i kroppsbyggnaden som betingas av könet skall vara tydligt framträdande.

**Viktiga
måttförhållanden**

Markavståndet skall vara ca 40 % av mankhöjden. Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet.

Uppförande/karaktär

Drever skall vara uppmärksam och ha ett lugnt temperament. Den får aldrig vara aggressiv, nervös eller skygg.

Huvud

Huvudet skall vara förhållandevis stort. Det skall vara långsträckt och avsmalna framåt. Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet.

Skallparti

Skalle

Hjässan skall vara endast obetydligt välvd.

Stop

Stopet skall vara svagt markerat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart med väl utvecklade och vida näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara väl utvecklat och får varken uppifrån eller från sidan sett vara snipigt. Nosryggen skall vara rak eller svagt konvex.
Läppar	Läpparna skall sluta väl intill käkarna och täcka tänderna. Mungiporna skall vara strama.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med ett regelbundet och komplett saxbett. Saknade PM1 och M3 skall inte längre anses som ett diskvalificerande fel. Tångbett accepteras.
Ögon	Ögonen skall vara klara och uttrycksfulla. De får inte vara utstående eller visa ögonvita. Färgen skall vara mörkbrun. Ögonlockskanterna skall sluta väl an mot ögongloben.
Öron	Öronen skall vara relativt lågt ansatta, medellånga och breda med slätt fall. De skall vara avrundade nedtill. Örats inre kant skall ligga tätt intill kinden.
Hals	Halsen skall vara förhållandevis lång och kraftig utan något löst halsskinn. Den skall vackert och jämnt övergå i kroppen.
Kropp	
Överlinje	Rygglinjen skall vara plan.
Manke	Manken skall vara väl markerad hos hanhundar.
Rygg	Ryggen skall vara stark och muskulös.
Ländparti	Länden skall vara kraftig och förhållandevis kort. Från sidan sett skall den vara svagt välvd.
Kors	Korset skall vara långt, brett och svagt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara väl utvecklad och äggformad. Förbröstatet skall vara väl markerat. Bröstkorgen skall nå tydligt nedanför armbågen. De bakre revbenen skall vara väl utvecklade.
Underlinje och buk	Bröstlinjen skall jämnt övergå i den svagt uppdragna buklinjen.
Svans	Svansen skall vara lång och grov vid roten. Den skall helst bäras hängande men får bäras högre, dock aldrig upp över ryggen.

Extremiteter

Framställ

Helhet	Frambenen skall framifrån sett vara raka. Benstommen skall vara kraftig.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och breda med väl utvecklad kam. De skall sluta väl intill bröstkorgen. Från sidan sett skall dess längdaxel bilda ca 50 graders vinkel mot horisontalplanet. Skulderpartiet skall ha väl utvecklad muskulatur.
Överarm	Överarmarna skall vara förhållandevis långa och breda. De skall ligga väl intill bröstkorgen men dock vara fritt rörliga. De skall bilda cirka 100 graders vinkel mot skulderbladens längdaxlar.
Armbåge	Armbågarna skall varken vara utåt- eller inåtvridna.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara fjädrande och från sidan sett svagt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara fasta med väl slutna tår och väl utvecklade trampdynor. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Bakställ

Helhet	Bakbenen skall bakifrån sett vara parallella.
Lår	Låren skall vara breda och muskulösa.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade.
Has/Hasled	Hasorna skall vara breda och kraftiga. De skall vara väl vinklade.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och nästan lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara fasta med väl slutna tår och väl utvecklade trampdynor. De skall varken vara utåt- eller inåtvridna.

Rörelser

Rörelserna skall vara jämna, parallella och vägvinnande. Rygglinjen skall vara fast i rörelse.

Päls

Pälsstruktur	Pälsen skall vara grov, tätt åtliggande och rak. På huvud, öron och nedre delen av benen skall pälsen vara kortare, på hals, rygg och larens baksidor längre. På svansens undersida skall den vara borstig, men inte bilda fana.
--------------	--

Färg	Med undantag för övervägande vit färg, merle samt leverbrun färg, är alla färger i kombination med vita tecken tillåtna. Färgerna skall vara klara och så skarpt avgränsade från varandra som möjligt. De vita tecknen skall vara synliga såväl framifrån som från sidorna och bakifrån. De skall helst förekomma både som blås och hel halsring samt på ben, tassar och svanspets. En symmetrisk teckning är önskvärd.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	<p>Hanhund: 32–38 cm, idealmankhöjd 35 cm. Tik: 30–36 cm, idealmankhöjd 33 cm.</p>
Fel	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Köttfärgad nostrifyffel. • Felaktigt antal framtänder. • Ljusa ögon. • Vita tecken på andra ställen än de i standarden föreskrivna.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • För litet markavstånd. • Smal underkäke. • Svankrygg. • Karprygg. • Krokiga framben. • Utåt- eller inåtvridna tassar.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Utpräglat under- eller överbett. • Felaktig position av hörntänder, en eller båda som trycker upp i gommen. • Blå ögon, ett eller båda. • Kroksvans eller i övrigt defekta svanskotor. • Övervägande vit färg, merle eller leverbrun färg. • Mankhöjd som understiger eller överstiger den i standarden föreskrivna.
Nota bene	Endast funktionella och kliniskt friska hundar, vilka har rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964